

CEI 7 ANI DE-ACASĂ

PROF. INV.PRESC. TARNARUTCHI MARILENA
GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT. NR 3
LOC. BABADAG, JUD. TULCEA
AN SCOLAR 2017-2018

Încă din primele clipe de viață, copilul își deschide ochii și încearcă să surprindă, din ce în ce mai clar, lumea din jurul lui: mai întâi pe mama- părinții, apoi casa părintească, obiectele, plantele și animalele, curiozitatea îndemnându-l spre întreg pământul și chiar dincolo de el. Cum ar fi copilul fără alinările mamei, fără sânul cald alături de care simte liniștea, simte confortul, simte fericirea și siguranța? Așadar, mama și mediul familial sunt cele care îi trezesc primele sentimente, primele gânduri, dorințe, primele bucurii. Tot acasă copilul este încurajat să facă primii pași: învață să meargă, dar și să iasă în societate: mama îi prezintă lumea, casa, strada, copiii, parcul cu jocuri, etc. De acasă copilul capătă încurajări să cunoască lumea „cea mare”.

Copiii caută să pătrundă în lumea care-i inconjoară, să îi cunoască toate tainele și să îi deslușească misterele. Ei sunt CURIOSI. Și, mânați de curiozitate, își manifestă pe chipurile voioase plăcerea și entuziasmul în tot ce este nou pentru ei. SOCIETATEA, GRĂDINIȚA, FAMILIA, cu valențe largi despre tot ceea ce se petrece în jurul nostru, le ofera tot sprijinul de care au nevoie , le satisface curiozitatea și nevoile de învățare în perioada timpurie și nu numai.

La vârsta antepreșcolară și preșcolară, copiii sunt conduși de senzații- vor să pipăie, să vadă, să audă, sunt atrași de forme și culori.... Apoi, ajunși la vârsta „de ce-urilor”(cand?, cum?, unde?), ei manifestă o curiozitate și o dorință deosebită de explorare a realității înconjurătoare. Contactul nemijlocit cu natura oferă copiilor multiple și noi posibilități de cunoaștere a unor aspecte, a legăturilor dintre acestea, a cauzelor care le determină, a urmărilor pe care le au. Copiii trebuie sprijiniți în înțelegerea corectă și sănătoasă a societății, a naturii, a darurilor de neprețuit pe care, cu generozitate, le oferă.

Curriculumul pentru învățământul preșcolar promovează conceptul de dezvoltare globală a copilului, considerat a fi central în perioada copilăriei timpurii. Din această perspectivă, DOMENIUL DE DEZVOLTARE COGNITIVĂ vizează abilitățile copilului de a înțelege relațiile dintre obiecte, fenomene, evenimente și persoane, dincolo de caracteristicile lor fizice și cunoștințe elementare referitoare la lume și la mediul înconjurător prin cunoașterea și înțelegerea lumii (lumea vie, Pământul, Spațiul, metode științifice).

Copilul intră în gradiniță în grupa mică însoțit de un bagaj de comportamente pe care le capătă din mediul familiei sau ambientul în care a petrecut primii ani de viață. Primele zile de acomodare ne oferă prilejul de a-l cunoaște. Copiii care au fost înconjurați de iubire, de atenția părinților manifestă încredere în forțele proprii. Cei care sunt încurajați, îngrijiți și apreciați de părinți manifestă siguranță și deschidere spre cunoaștere, spre nou. Comportamentul părinților acasă, reacțiile și sentimentele pe care aceștia le manifestă în prezența copiilor se reflectă în comportamentul copiilor în diferite situații școlare. Copilul învață de acasă ce e bine și ce e rău, fiind îndrumat de părinți. La grădiniță, acest comportament este dezvoltat prin convorbiri pe baza unor situații create de educatoare sau inventate de copii, prin intermediul poveștilor cu morală sau personaje cu caracter pozitiv sau negativ ce scot în evidență trăsături de caracter. Copilul face asocieri între aceste situații, cu cele discutate și cunoscute acasă, în familie.

Copiii învață să împartă jucăriile, să comunice între ei atunci când lucrează în grupuri mici, să asculte pe cel de lângă el, să își exprime propria părere fără a contrazice pe celălalt creând situații conflictuale. Toate aceste comportamente sunt influențate de atitudinea din mediul familiei. Părintele trebuie să îi acorde atenție copilului acasă, tratându-l cu interes și maturitate, implicându-l în rezolvarea unor probleme, atât cât poate acesta să perceapă. Copilul își va exprima emoțiile dacă mama/tata fac acest lucru: după o zi de muncă povestesc cum se simt- au avut satisfacții sau sunt oboseți sau entuziasmați. Doar așa copilul va învăța să povestească acasă ce activități fac la grădiniță sau la grădiniță va împărtăși noutățile și bucuriile din viața de familie.

Se desfășoară tot mai mult în grădinițe activități de educație financiară. Este un aspect necesar în integrarea și adaptarea copilului în societatea de astăzi. Însă perceperea acestor noțiuni este ușor înțeleasă dacă copiii sunt implicați în gestionarea banilor în familie. Sunt copii care se tăvălesc pe jos într-un magazin dacă părintele nu îi oferă ceea ce acesta dorește. Acest lucru se întâmplă deoarece părintele nu impune reguli copilului, acasă. Pe de altă parte, aceste reguli trebuie să fie însoțite de explicații care să vizeze urmările care sunt determinate de comportamentul negativ sau pozitiv al acestuia. De asemenea, părintele poate purta discuții permanente, zilnice, obișnuite, fără anumite situații, cum ar fi, de exemplu: plata unei facturi: mama deschide plicul și îi spune copilului că trebuie să plătească telefonul/ lumina, etc, atunci când va primi salariul; atunci, copilul este informat că banii merg spre un angajament ce trebuie îndeplinit, în caz contrar urmând consecințe negative. O altă situație este aceea în care mama poate purta discuții cu copilul înainte de a pleca la cumpărături: fac lista de cumpărături

împreună, numără banii, stabilesc de acasă ce își pot permite să cumpere, astfel încât, copilul înțelege și se comportă adecvat.

Sunt părinți care se întreabă de ce copilul ascultă la gradiniță și acasă nu poate fi controlat. Sunt multe motive, însă, din proprie experiență am observat că mulți părinți nu crează contact vizual cu copilul atunci când vor să impună reguli, astfel încât acestea nu ajung în câmpul auditiv pentru a fi îndreptat spre atenția și nivelul perceptiv al creierului.

Exemplele de acest fel sunt numeroase și toate pun în evidență importanța educației pe care copilul trebuie să o primească acasă, în familie, educație care se reflectă în felul în care copilul se comportă și își adaptează comportamentul la mediul educațional școlar sau la cerințele societății. Familia oferă premisele dezvoltării psiho-comportamentale, iar școala oferă situații complementare pentru formarea și dezvoltarea acestora.

BIBLIOGRAFIE:

- Anghel Elisabeta Elena, Anghel Cristian Ioan, Pană Mihaela Andreea, Serban Elena Maria, „Dincolo de teorie- practica logopedică prin jocuri, povești și poezii”, ed. Sfântul Ierarh Nicolae
- Breben S, Gongea E. Si alt., 2002, „*Metode interactive de grup pentru învățământul preșcolar*”, ED. Arves, Craiova;
- Dragu A., Cristea S., 2002, „*Psihologie și pedagogie școlară*”, Ed. Ovidius University Press, Constanta;
- Ionescu M., coordonator Radu I., 2001,, „*Didactica modernă*”, Ed. Dacia Cluj-Napoca;
- Ispas V., Gugu N., 2006, „*Sănătatea Pământului, sănătatea noastră*”, Revista „Didactica Nova”;